

THEMA VERSLAVING

ERVARINGSVERHAAL

‘MIJN EERSTE JOINT
WAS LIEFDE OP HET
EERSTE GEZICHT’

Sean (19) was tien jaar oud toen bij hem ADD werd geconstateerd. Op zijn dertiende begon hij met blowen en toen hij zestien was, raakte hij verslaafd aan harddrugs. 'Daar werd ik zó rustig van in mijn hoofd. Als ik speed gebruikte, kon ik me eindelijk concentreren.'

Tekst: Renate van der Zee
Fotografie: Joris den Blaauwen

'Ik ben opgegroeid in een omgeving waar verslaving een belangrijke rol speelde. Van jongs af aan heb ik gezien wat een drankverslaving is: de agressie, de leugens, de manipulatie. Op school was ik anders dan de rest. Ik voelde me veel ouder, keek anders tegen dingen aan. Eerst werd ik gepest en daarna werd ik de pester. Ik had driftbuien en kon me moeilijk concentreren, want ik was erg onrustig. Ik was de jongen met de grote mond. Als mij iets niet lukte, werd ik agressief. Het frustreerde me als ik iets niet begreep op school, ik kon daar zo boos om worden. Onder die boosheid zat eigenlijk verdriet, maar daar kon ik niet bij. Toen ik acht was, wilde ik dood. Ik had zo'n negatief beeld van mezelf. Ik liep rond met het gevoel dat niemand om mij gaf. Ik voelde me altijd alleen. Toen ben ik bij een maatschappelijk werkster op gesprek geweest, maar zij zei: 'Je ouders lossen het wel op'. Maar mijn moeder en stiefvader – mijn moeder was van mijn biologische vader gescheiden toen ik drie was – wisten het ook niet meer.

DRUK HOOFD

Ik was een jaar of tien toen ADD bij mij werd geconstateerd, al is er nooit een definitief onderzoek geweest. Toen begrepen ze op school wat er met mij aan de hand was. Als ik een driftbui had, mocht ik voortaan even naar buiten om uit te razen en dat was prettig.

Toen ik in de brugklas zat, raakte ik buiten school om bevriend met oudere jongens die dronken en daar ging ik in mee. Ik begon niet met een biertje, nee, meteen met sterke drank. Dat gaf me een

heerlijk gevoel. Ik had last van een druk hoofd en van die drank werd het rustiger. Om door te mogen naar de havo moest ik gemiddeld een 7,5 staan. Maar mijn gemiddelde was 7,3 – ik kwam 0,2 tekort. Toen was mijn motivatie weg. Ik ging steeds minder doen voor school. Omdat ik niet kon doorstromen naar de havo moest ik in de derde klas naar een andere school. Op die school zaten veel jongeren die drugs gebruikten, en toen ging het snel bergafwaarts met me. Ik begon meer te drinken, haalde slechte cijfers en ik rookte ook mijn eerste joint. Dat was liefde op het eerste gezicht: ik voelde me zo relaxed als ik blowde. Ik dacht, dit is wat ik nodig heb. Want emotioneel was ik kapot. Ik werd altijd als de boosdoener gezien. Ook als ik van me afsloeg als ik werd geslagen, was het stevast mijn schuld.

Ik blowde elke dag, ook op school. In de pauze, tijdens de toetsweek. Ik zei tegen mijn ouders dat ik ging leren en dan las ik een kwartiertje wat, maar

'MIJN EMOTIES VOELDE IK JARENLANG NIET'

de gaten daar. Mijn moeder was ten einde raad en zei dat ik maar bij mijn vader moest gaan wonen, maar dat heb ik uiteindelijk niet gedaan. Ik wilde het wel omdat mijn vader mij veel vrijheid gaf, maar ik wilde het ook weer niet. Want in mijn hart wist ik dat het daar mis zou gaan.

Op een gegeven moment sloeg ik met mijn blote vuist vier ruiten in. Mijn hele arm lag open. Vanuit het ziekenhuis heb ik toen mijn moeder gebeld en gezegd: 'Mam, kom me halen. Ik heb hulp nodig.' We hebben toen hulp gezocht bij een instelling voor jongeren met gedragsstoornissen, verslavingen en gedragsproblemen. Ik kreeg tien weken een intensieve behandeling in België en op 26 november 2014 ben ik gestopt met gebruiken.

Bij Yes We Can Clinics konden ze me echt helpen en het belangrijkste daarbij was dat een aantal hulpverleners daar ook verslaafd is geweest. Ze zijn net als jij, ze weten wat je meemaakt en geven het goede voorbeeld. Dat is heel confronterend.

daarna ging ik de straat op. Ik was nooit meer thuis. Ik was veertien, vijftien jaar oud en ik hing overal en nergens rond.

Op mijn zestiende gebruikte ik voor het eerst XTC – daar werd ik heel blij van, dat was beter dan wiet. En toen begon ik met speed. Daar werd ik zó rustig van in mijn hoofd. Als ik speed gebruikte kon ik me eindelijk concentreren.

Zo raakte ik helemaal van het padje af. Ik bleef hele nachten weg en niets boeide me meer. Ik ging wel naar school, maar dan was ik onder invloed.

HET GOEDE VOORBEELD

Mijn moeder en stiefvader zagen wel dat het niet goed ging, maar ze wisten niet dat ik drugs gebruikte. Ik heb lang volgehouden dat ik dat niet deed, dus ze konden er nooit de vinger opleggen.

Uiteindelijk heb ik het mijn moeder toch verteld. Toen kwam ik bij een instelling voor verslavingszorg terecht, maar dat werkte niet voor mij. Ik ging gewoon door met gebruiken, dat hadden ze niet in

Ik heb nu rust. Ik heb geleerd om te gaan met mijn ADD en uit te spreken wat me dwarszit, mijn gevoel op tafel te leggen. Ik ben erachter gekomen dat ik mijn emoties jarenlang niet heb gevoeld. Eerst praatte ik nooit met iemand, nu praat ik ontzettend veel met mensen. Soms zoveel dat ik weer een beetje moet worden afgeremd.

Sinds vorig jaar doe ik een opleiding tot persoonlijk begeleider in de verslavingszorg en ik loop nu stage bij Yes We Can. Ik heb altijd tegen hen gezegd: 'Ik kom terug, want wat jullie doen, dat wil ik ook.' Ik heb de ervaring en daarmee kan ik mensen helpen. Mijn moeder is heel trots op mij. En ik ben heel trots op mijn moeder. Want zij heeft de moed nooit opgegeven. Datzelfde geldt voor mijn zusje, mijn stiefvader en mijn vrienden. Ik ben ook trots op mezelf. Dat ik hier zo sta, is heel apart. Twee jaar terug lag ik nog in de goot en nu ben ik wat ik zelf altijd noem: een productief lid van de maatschappij.'